

Kramérův son Císařské král. Vlastenské Noviny.

Roku 1792.

Ve Sobotu

Číslo 5

dne 4 Března.

Čtvrtý roční běh.

S nejvyšším císařským královským Povolením.

Politické zprávy.

Gaťž zprávy z Semelína na den 10 ledna psané práz-
wj, nynj se tedy wj, proč
onehdy arnautů Bassa s dvěma tisíci
Turků do Bělehradu přitáhl. Tento
lid měl přigiti k Tráwnjku: však ný-
nější obyvatelé Bělehradské obáwají
se, aby snad někdejší Turcy, genž w
Bělehradě před wálkau vsedli byli, ne-
nadále na Bělehrad newyrazili, a ný-
nějších obywatelů tam odrud moci a
zbranj newynstli. Na Sultánowo po-
ručení byli z Bělehradu wypovědjeni,
poněwadž se byli, gaťož slyšeti, někde
newěrnosti dopustili; a mimo to také
w okolnj straně žádný o ně nestojí.

Tau tedy přicinau proti nim že wsecky
stron dělaji se příprawy, a podle toho
můžeme souditi, že se Bělehradské Turcy
swych spolupoddanych welice obáwají.
— W Bělehradě Turcy po tu chvíli o
pomoci, kterýž s Ruským dworem za-
wřen gest, zhola nic newědí, aneb aspoň
Bassa tak wsecko ragj, že obecny lid o
ničem žádné powědomosti nedochází.
Dofawad rito Turcy pochlaubaji se we-
líkym bohatstwím a množstwím wda-
ného lidu svého Sultána, tak žeby on
(gaťž Turcy prawj) od wálky se swau
stodau wpustiti nesměl. Alež tím,
gaťž se nám zdá, do dnešního dne Bě-
lehradské již bezpochyby wědí, že ný-
něž

negffí wálka — pro ně welmi štodná — swého konce skutečně dosáhla.

Bassa Bělehradského Bassy welmi šťastná býti musy, nebo on y od našeho lidu potřebné věci na vměření berce, Bělehradštíj Řekové mají s nimi také sauzení, neboť se stále od nich peníze dlužy, wšak ale z druhé strany zase jim k snadššímu vedení obchodu wše možné napomáhá. Na gatkých Řeckých kupce, gménem Izko, celau swau doměrnost skládá, a z toho ohledu geg za Konssila aneb za představeného při obchodu ustanowil. Před wálkau při němž auřadě byl gatkýs Konstantyn, a nyní po učinění pokoge na rýz auřad zase přišel. Ostatnj Řekové tím wolením nowého Konssila negsau spoko- geni, nybrž nastupují na to, aby Konstantyn zase swého auřadu došel, ge- řožto muž ten, od něhož mnoho dobrého, a naproti tomu od Izka mnoho zlého očekawati mohau. Wšak ale gegich prosba a nastupowání při Bassowi nic wšce wýstoupiti nemůže, poněwadž Izko v něho již welikau lásku sobě zeyštil.

Čelebi Effendy, Turecký kommis- sar, s swými pomocníky projíždí Srb- skau zemi, a hledj wšudy řád wváděti a bezpečnost lidem opatřiti; zwlastě ale prohlíží statky, genž před wálkau spa- hům přínáleželi, a nyní jim (snad že se Deli Achmeta přidrželi) na poručení Sultánowo odgati byli. — Gakž známo, Srbštíj Křesťané na tři léta odewšeho platu oswobození gsau; po- něwadž wšak Bělehradský místodržící Bassa weliká a newyhnědlná wydání má, tak že na hotowosti mnoho peněz potřebuge; protož Tureckj kommisari,

aniť k tomu zaneprázdňení zřízení gsau, mnohé a rozmanité projekty wymeyšle- gi, aby wšcko to giným způsobem wy- nahradili, čehož od Křesťanů strze ge- gich oswobození nijádným právem zá- dati nesmēj.

Na den 12 ledna mnozý znamení- tégffí Bosňáci do Bělehradu přigeli; dwa z nich také do Semelina přišli, gichž Pan Kommandant k obědu po- zwal. Gakž při té příležitosti slyšime, gessť se asy rýsyc Bosňáků w Bělehradě čeká, poněwadžby (prý) ti to Turcy pra- cowitj lidé byli, a obchodu welmi dobře rozuměli. Také y to se zase mluwj, že napotom w Bělehradě žádný wic Bassa býti nemá.

Saukromny list z Jasy na den 15 ledna wvádj nám w známost, že Ruský dwůr swé zplnomocněné Ministry, kte- řij na den 9 toho šťastně s Turky w Jasy pokog wygednali, k tomu přidržuge, aby neywyššího Wezyra k tomu měli, by Turecký dwůr pro dobré po- rownání domu Kakauskému perwosti Ehojina postaupil. — (My wíme, že Kakauský dwůr gessť některé Turecké perwosti, a mezy nimi y Ehojn, w swé mocy má; a pokud Ruský dwůr Tur- kům předkládá, by pro zachowání po- koge něčeho Kakauskému dworu postau- pili, geho pomocy gissť daušati můžeme, že některá Turecká platnégffí pe- wnost w našich rukau wjzne.)

S gatkými wýminkami pokog mez- zy Rusy a Turky wygednán gest, a kteří gsau geho článkové, po tu dobu nic nám známo není; wšak saukromně zpráwy znowa nás ubezpečují, že Tur- cy skutečně k učinění pokoge dohnáni by.

byli; neboť Rusové při neymenšším
gegich odporu vždy jim nowau wál-
kau hrozili, a gesté w měsícy prosyncy
zase wálečně do pole vytáhli. W týchž
zprávách gesté se klade, že právě po-
kog tak zaměřim gest, gaťož ho Rusové
předtím žádali, a k wygednání geho o
swé wůli články předložili.

O Francouzých.

Keykljěstwj Francouzů, s kterýmž
na wálečné diwadlo wystaupiti chřeji,
den po dni gest směšněgšs, a syce právě
proto, poněwadž se sami Páni Francouz-
zowé vychlaubagj. W neyposledněg-
šsich Pařížských a Sstrasburských zpra-
wách až k podiwu se wyprawuge, gať
znamenité gsau to wálečné připrawy,

kterež se y po hranicách y w samém
králowstwj francouzském dělaj; a hle!
wšsecko to gest ničemný hluk, a gen
francouzské wětrnjctwj. Wogenšský
Minyster Pan Marbonne, dle Paříž-
ských zpráv, wšsecko (prý) w dobrém
stawu nalezl, tať žeby francouzové při
prwónjím wálečném tažení celau Něme-
ckau rjšši a Prussany, ano y Šweydy
a Rusy nagednau pohltiti mohli. Wšsak
ale o tēmž Minystrowi z giných praz-
wodiwěgšsich zpráv wime, že nedáwno
wlastenškému shromáždění, tať gaťož
mu na srdecy leželo, wpřimně přednest,
právě: "Pri wěstkerém wogstku nena-
ležl sem ani pořádku ani kázne; ne-
mohu tedy pomysliti, abychom se w
wálku s Německau rjšši wpuštiti měli;
a pokud předce k wálce nucen budn,
pro zchowání mē ct, a pro obawání
se toho zleho, kterež nevyhnutelně
následowati musy, z swé nyněgšs sluz-
by a anřadu se podeřugi."

Tauž řeč mlawil Minyster nad
zemskými důchody. Maudrj a prozře-
tedlnj francouzové giž dáwno prawili,
že nemohau pochopiti, kterak poctiwý
muž tať odważliwý býti může, aby nyz
něgšs francouzskau financy sobě na staz-
rost wzal? A právě w tom nyněgšs
Minyster, kterýž zemské důchody pod
swau zpráwu měl, z té swé wznessené
sluzby se podeřkowal, a taťto při wla-
stenškém shromáždění se prohlásyl: že
mu není možné 40 millionů, kterež gen-
zatím k wedení wálky opatřiti má, shle-
dati.

Než to gesté nic nedělá; Fran-
cauzové gesté o giných prostředcích
wědj, byť třeba wěstkeré wogstko w ne-
pořádku bylo, a zemšs důchodowé až
do dna wyprázdneni. Před krátkým
časem předstaupil před wlastenšké shro-
máždění gaťysy čaroděgnj, kterýž nic
méně než čtyřikrát sto tisíců lidu do
pole wěsti, a ten lid wětrem k lepšsimu
posylněj krmiti chce. Pamý bude ne-
prácelum do očí házeti, a nepřátele ani
kusů nespářegj. Wlastenšké shromá-
ždění tyto frassky welmi pilně přessechlo,
a ge wogenšké radě k wvážení zaslalo.

Každý powážliwý francouz wel-
mi dobře to znamená, že nagatj chwá-
zloněncy nyněgšs staw francouzského
králowstwj vždy lidu za neylepšs před-
stawugj, a zhaubu a obecnau bjdu roztr-
haným pláštěkem lži přifřygagj; wšsak
přigde čas, a snad než se rok s rokem
zbehne, wšickni swiwdcowé lidu swětu
dokonále wřazani budau. — Hrozná
zhauba na ostrowě sw. Dominyka tať
se nepokogným francouzům přičítá.
Ostoda, kteráž se tam stala, giž přes

400 millionu wynášši, ač dosavad wse-
cko náležite wypočítáno není. Na tom
ostrowě nyní zase různice vznikly, a pa-
liči swau nestlechtnost gessťe dále pro-
wzugi, a chťej se docela francouz-
ského wládářstwj zprostiti.

Pozdnějši zpráwy o francouzských
giž zřetelněgi prawj, že k wedenj wál-
ky wje žádného amyslu nemagj, nýbrž
že toliko wogsto po hranicích k zachrá-
něni swého králowstwj, aby totiž krá-
lowstwj Pryncowé nikde wyraziti ne-
mohli, postawěgi. — Sstrasburské no-
winy chťej nás vbezpečiti, že králow-
stwj Pryncowé s Králem francouzským,

s swým Panem Bratrem, w dobrém
srozuměni gsau, a že nejstarši Prync
zase co nejdříve do Paříže se nawrátí.
— Křišťa Knížata pro zachowání po-
koge wsem a wssudy wystěhowaným
francouzům wálečné příprawy zabra-
ňugi, ano z mnohých, byť se y pokogně
chowali, nazpět zapuzeni gsau.

Tryerský Kurfiršt z téhož ohledu
následující wydal poručení: 1) Wsem
francouzům, kteříž w městě Tryeru a
ginde přebýwagj, (s wygmutim žen,
duchowních, měšťanů a oněch, genž w
pokogi žiwi gsau a k wogstku nepřiná-
leži) oznámuge se, aby w 8mi dnech pře-
edtáhli. 2) W Mercyku, Sárburku a

w městě sw. Wendelina žádnj francou-
zowé, genž wnyformu nosj, aneb ginát
k wogstku přináležegj, nemagj wjini
býti. 3) Kdyby se kde zbraň francou-
zům přináležegj wystyrla, hned gim
pobrána buď, a nebudiž dopuštěno, aby
kde wě zbrani cwičení drželi. 4) Kdyby
z Wydrlandu francouzstwj zemané při-
cházel, přes 20 nagednau do Tryeru

nebudiž gich wpuštěno, a toliko přes
jednu noc zde přeženi mjei mohau.

5) Kdyby snaž francouzstwj werbjí proti
knížecímu poručení opowázili se lid
werbowati, takowj na pewnost Ehren-
braystajn odwedeni budre.

6) Nako-
wo se prohlásuge, aby francouzům fu-
su, ručnic ani prachu žádnj neprodáwal.

7) Necht každý na to co neybedlivěgi
pozor dá, aby francouzstwj wystěhowan-
cy na Tryerském gruntu a po hranicích
dokonce žádného nepřátelstwa se nedo-
pauštěli.

Smjšené zpráwy.

Král Šweydský swého při fran-
cauzském dwore ustanoweného Posla,
Barona Štacla z Holšteynu, podle ge-
ho požádání propustil, a místo něho,
kterýžby w Paříži Šweydského dwora
jednání zastáwal, Pana Bergšfata v-
stanowil. — W Dráždanech, ačkoli
w těchto dnech veliká zyma byla, přede-
neustále stawěli palác pro Parmazan-
skau Pryncezku newěstu Wýwody Sa-
ského Maximiliana, kteráž w měsíci
mági do Dráždan přigede. Posel ry-
chlý, kterýž miněni Wýwody Parma-
zanského a obraz Pryncezky přinese,
každého dne se očekáwa. — Od Cy-
saře Pána hrabě Frantisset Esterházy
za Posla při Neapolském dwore vsta-
wen gest. — Gak se zdá, Wandernot
zase w Wydrlandu swé diwadlo otewříti
chce. Také gakýs possetil člowěk před-
stawil se Brabantům, genž do francouz-
vtekli, za wúdce. Někdejší Prync tak-
řčený Bytryn-Sferost, an se za po-
tomka někdejšího Flanderského hraběte
wydáwa, tímto poběhlým Brabantům
gest